

Жита! Пригадую...

Олександр Олесь

Жита! Пригадую...

Як сон... дитячий, золотий...

Схиляюся і падаю на землю,

І серце біля них кладу...

О дорогі мої!

Шуміть мені забуту казку,

П'яніть мене своїм диханням,

Щоб я упився і не знав,

Де зараз я,— чи на чужині,

Чи там, ах, там, в краю коханім.